

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

REGION BIAŁYSTOK

BIULETYN INFORMACYJNY NR 65 (246) ● 15.12.97

Choinka dla najuboższych

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” oraz „Gazeta Współczesna” w związku z nadchodzącymi Świętami Bożego Narodzenia, rozpoczynają organizację świątecznej choinki dla dzieci z rodzin najuboższych oraz z domów dziecka. Akcję tę prowadzimy przy udziale wszystkich ludzi dobrej woli oraz przedsiębiorstw sponsorujących.

Wszyscy wiemy jak dużo radości kryje się w choinkowych prezentach. Pragniemy w blasku choinki ofiarować dzieciom chwile ciepła i szczęścia z okazji narodzin Pana, aby w tym dniu nie czuły się samotni i opuszczeni.

Abyśmy mogli zrealizować te zamierzenia, zwracamy się z gorącą prośbą do Szanownych Państwa o przekazanie środków pieniężnych lub rzeczowych na ten zaszczytny cel. Pieniądże prosimy kierować na konto Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” ul. Suraska 1 BP II/O PKO Białystok 10201329-50193-270-1 z dopiskiem „Choinka”.

W imieniu dzieci i organizatorów z góry dziękujemy za okazaną pomoc i wsparcie naszej inicjatywy.

Podnieś rękę Boże Dziecię
Błogosław Ojczyznę miłą
W dobrych radach, w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę swą siłą...

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia,
wielu Łask Bożych, wszelkiej pomyślności
oraz siły i wytrwałości na Nowy 1998 rok

składają: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”,
Parlamentarzyści AWS oraz redakcja Biuletynu

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

**Zarząd
Regionu Białystok
NSZZ „Solidarność”
przypomina
wszystkim komisjom
zakładowym o:**

1. konieczności złożenia do Urzędu Skarbowego do końca grudnia pisma z prośbą o zwolnienie z obowiązku składania miesięcznych deklaracji o wysokości dochodu (straty) na druku CIT-2 w roku 1998.

2. konieczności złożenia do Urzędu Skarbowego zeznania o wysokości dochodu (straty) na druku CIT-8 wstępnie do końca marca następnego roku oraz zeznania ostatecznego najpóźniej do końca września następnego roku. Do zeznania ostatecznego należy dołączyć zatwierdzony bilans i rachunek zysków i strat za 1997 rok.

Wszelkie niejasności można wyjaśniać w siedzibie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” przy ulicy Suraskiej 1 u Pani **Beaty Wiśniewskiej**.

Zarząd Regionu jest w stanie w razie potrzeby zorganizować powtórnie cykl szkoleń dla osób prowadzących księgowość komisji zakładowych. Osoby chętne do odbycia takiego szkolenia prosimy o telefoniczny kontakt. Terminy szkoleń zostaną ustalone po zorganizowaniu się grup szkoleniowych. ■

**JEŚLI REKLAMA
TO TYLKO W NASZYM**

BIULETYNIE

**ATRAKCYJNE
WARUNKI**

ZAPRASZAMY

**Konto ZR Białystok
PKO BP II Oddział Białystok
10201329-50193-270-1**

Z P R A C

ZARZĄDU REGIONU

Uchwała ZR

ws. zastosowania list częściowych dla Oddziałów Zarządu Regionu przy wyborach na członków Zarządu Regionu.

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” w oparciu o par.104 Ordynacji Wyborczej ustala listy częściowe dla Oddziałów Zarządu Regionu i miasta Białegostoku wg. następującego klucza:

od 1 do 9 delegatów.....- 1 członek Zarządu Regionu
od 10 do 18 delegatów.....- 2 członków Zarządu Regionu
itd.

Uchwała ZR

ws. klucza liczbowego obowiązującego przy wyborach delegatów do wyboru Rad Oddziałów Zarządu Regionu.

1 delegat na 15 członków

Komisje liczące od:

1 do 15 członków.....- 1 delegat
16 do 30 członków.....- 2 delegatów
31 do 45 członków.....- 3 delegatów
46 do 60 członków.....- 4 delegatów
61 do 75 członków.....- 5 delegatów
76 do 90 członków.....- 6 delegatów
91 do 105 członków.....- 7 delegatów

W wyborach delegatów do Oddziału Zarządu Regionu obowiązuje uchwała zebrania delegatów lub członków związku o przynależności do Oddziału.

Komunikat RKW

Regionalna Komisja Wyborcza Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” informuje Komisje Zakładowe, iż w Zarządzie Regionu przy ul. Suraskiej 1, pok. 68, jest do odbioru **PRAWO WEWNĄTRZZWIĄZKOWE (ORDYNACJA WYBORCZA)**.

Uchwała ZR

ws. przyjmowania dokumentów z wyborów do władz związku szczebla zakładowego.

Na mocy Uchwały Komisji Krajowej Nr 570/97 z dnia 28-05-1997 r. w sprawie kalendarza wyborczego, wybory w organizacjach zakładowych i międzyzakładowych odbywają się w terminie od 01-01-1998 r. do 31-03-1998 r.

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisje Zakładowe (Międzyzakładowe) lub powołane przez nie Komisje Wyborcze do powiadomienia Regionalnej Komisji Wyborczej Regionu Białystok o zebraniach sprawozdawczo - wyborczych na 14 dni przed planowanym terminem.

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” postanawia, że dokumentacja z zebrania sprawozdawczo-wyborczego musi zawierać:

1. Protokół obrad wraz z załączonymi listami obecności.
2. Protokół Komisji Mandatowej (lub Skrutacyjnej) stwierdzający prawomocność zebrania.
3. Protokoły Komisji Skrutacyjnej stwierdzające wybór:
 - przewodniczącego Komisji Zakładowej (Międzyzakładowej),
 - pozostałych członków Komisji Zakładowej (Międzyzakładowej),
 - Komisji Rewizyjnej,
 - delegatów (elektorów) na Walne Zebranie Delegatów Regionu Białystok,
 - delegatów do sekcji branżowych.

Równocześnie zobowiązuje się nowo wybrane Komisje Zakładowe do dostarczenia ww. kompletu dokumentacji w terminie 14 dni po wyborach.

Dokumenty będą przyjęte przez Zarząd Regionu i przekazane do Regionalnej Komisji Wyborczej po udokumentowaniu w Księgowości Zarządu Regionu opłaconych składek. W przypadku organizacji związkowych, które nie mają opłaconych zgodnie z Uchwałą finansową składek, wyznacza się 14 dniowy termin ich uzupełnienia, co jest bezwzględny warunkiem otrzymania mandatów delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu Białystok przez te organizacje związkowe

Rozłożyć podwyżki w czasie!

Zaplanowane przez rząd podwyżki cen mogą mieć negatywne skutki społeczne – przestrzega Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” w stanowisku przyjętym na swym posiedzeniu w Warszawie. Związek uważa za niezbędne rozłożenie w czasie podwyżek energii cieplnej i ciepłej wody. KK przyjęła też stanowisko w sprawie grudniowych rocznic 1970 i 1981 roku.

Planowane podwyżki cen urzędowych i uwolnienie cen centralnego ogrzewania i ciepłej wody spowodują skumulowanie podwyżek cen w styczniu i mogą wyrzucić negatywne skutki społeczne – przedstawił stanowisko Komisji jej sekretarz Stanisław Alot. Komisja uważa za niezbędne wprowadzenie mechanizmów kontroli uwolnionych cen i osłon dla najuboższych rodzin. KK zdaje sobie sprawę, że odsunięta od władzy koalicja SLD-PSL zostawiła państwo z olbrzymim długiem wewnętrznym i zewnętrznym. Rząd powinien szybko przedstawić społeczeństwu szczegółowy raport o stanie państwa z wyszczególnieniem zobowiązań niemożliwych do zrealizowania, a także plan zmian systemowych w polityce gospodarczej i społecznej, finansach publicznych i administracji państwowej – stwierdza stanowisko.

KK chce też utrzymania w 1998 r. możliwości wcześniejszego przechodzenia na emerytury i potwierdzenia, że mimo wzrostu cen zostanie utrzymany wzrost płac realnych.

W przededniu rocznicy grudnia 1970 i 16. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego KK wyraziła zdanie, że „niezdolność do osądzenia sprawców zbrodni kompromituje polski wymiar sprawiedliwości. Totalitarny system władzy PRL, w imię którego wydawano i wykonywano wyroki na polskich patriotach i strzelano do bezbronnych stoczniovców, musi być prawnie uznany za zbrodniczy. Bez spełnienia tego warunku niemożliwe jest pełne zadośćuczynienie wobec ofiar i ich rodzin oraz narodu polskiego”.

– Te ostre sformułowania są naszą reakcją na skandaliczny wyrok w sprawie sprawców masakry górników w kopal-

Z P R A C

ZARZĄDU REGIONU

Uchwała ZR

ws. klucza liczbowego obowiązującego przy wyborze Delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” działając na mocy &57 Ordynacji Wyborczej ustala i zatwierdza klucz liczbowy wg którego wybierani są delegaci lub elektorzy na wybory delegatów na WZDR B – stok :

– w organizacjach związkowych liczących :

1 – 40 członków – wybór elektorów w proporcji 1 elektor na 8 członków	
1 – 8.....	– 1 elektor
9 – 16.....	– 2 elektorów
17 – 24.....	– 3 elektorów
25 – 32.....	– 4 elektorów
33 – 40.....	– 5 elektorów

1 delegat na 80 członków

41 – 80 członków.....	– 1 delegat
121 – 160.....	– 2 delegatów
201 – 240.....	– 3 delegatów
281 – 320.....	– 4 delegatów
361 – 400.....	– 5 delegatów
441 – 480.....	– 6 delegatów
521 – 560.....	– 7 delegatów
601 – 640.....	– 8 delegatów
681 – 720.....	– 9 delegatów
761 – 800.....	– 10 delegatów
841 – 880.....	– 11 delegatów
921 – 960.....	– 12 delegatów
1001 – 1040.....	– 13 delegatów
itd.	

Naturalny okręg wyborczy stanowią organizacje związkowe zrzeszające od 41 członków wwyż (bez górnych ograniczeń).

Łączony okręg wyborczy tworzą organizacje związkowe zrzeszające poniżej 41 członków, a po utworzeniu wspólnego okręgu wyborczego, elektorzy tych organizacji reprezentują od 41 członków wwyż.

Stanowisko Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” w sprawie zamierzanych podwyżek cen stawek czynszu i usług komunalnych

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” po wnikliwej analizie projektów uchwał Rady Miejskiej w sprawie określenia stawek czynszu za 1 m kw. powierzchni użytkowej oraz w sprawie cen za korzystanie z transportu zbiorowego komunikacji miejskiej w Białymstoku zaopiniował negatywnie proponowane podwyżki. Biorąc pod uwagę fakt wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ponad 21% uważa za zasadne wprowadzanie podwyżek, lecz proponuje przeanalizowanie ich wielkości i terminu wprowadzenia ich w życie. ■

niach „Manifest Lipcowy” i „Wujek” i faktu, że przez półtora roku nie doszło nawet do odczytania aktu oskarżenia dotyczącego sprawstwa zbrodni w grudniu 1979 roku w Gdańsku – mówił wiceprzewodniczący Janusz Śniadek.

Przedmiotem obrad KK były też relacje między związkiem i klubem parlamentarnym AWS, nie podjęto jednak

żadnych decyzji – powiedział Stanisław Alot. Proponowano trzy rozwiązania – oddzielenia kariery związkowej i politycznej, nierozdzielania funkcji politycznych i związkowych aż do stworzenia przez AWS partii. Trzeci wariant dopuszczał łączenie stanowisk w związku, klubie parlamentarnym i ruchu społecznym AWS. ■

6 lat Radia Maryja

W 6. rocznicę uruchomienia Radia Maryja, 7 bm. w Toruniu odbyły się jubileuszowe uroczystości religijne. Okolicznościową mszę odprawił ordynariusz diecezji toruńskiej biskup Andrzej Suski, który przypomniał ewangelizacyjne zadania Kościoła i katolickich środków przekazu oraz zaapelował „niech ewangelia będzie przekazywana w Polsce jednym głosem”.

W jubileuszowych uroczystościach Radia Maryja wzięło udział kilka tysięcy wiernych. Z całego kraju blisko 150 autokarów przywoziło członków Rodziny Radia Maryja. Obecnych było kilkudziesięciu posłów i senatorów AWS.

Prowincjał zgromadzenia oo. redemptorystów o. Edward Nocuń – odnosząc się do niedawnego listu prymasa Polski w sprawie dyrektora rozgłośni o. Tadeusza Rydzyskiego – podziękował „za piękne słowa o zgromadzeniu i dziele ewangelizacyjnym Radia Maryja” oraz stwierdził: „nad słowami trudnymi, nazwanymi zastrzeżeniami, pochylałam się z powagą i pokorą, ponieważ ewangelizacja zakłada postawę pokory, czyli prawdy o sobie, prawdy o faktach i znajomości swego miejsca i powołania w Kościele”. Prowincjał podkreślił, że „skuteczne głoszenie ewangelii może dokonywać się tylko w jedności z Ojcem Świętym i biskupami”.

Po mszy na placu przed nowym „Dorem Słowa” – ośrodkiem edukacyjnym Radia Maryja – poświęcona i odsłonięta została statua Chrystusa Króla Wszechświata, będąca darem Honorowej Straży Serca Jezusowego z parafii św. Kamila w Chicago. Prowadzone przez zgromadzenie oo. redemptorystów Radio Maryja zaczęło nadawać audycje 8 grudnia 1991 r. w święto Zwiastowania NMP. Początkowo dysponowało tylko dwoma nadajnikami – w Toruniu i Bydgoszczy. Obecnie nadaje w ponad 100 polskich miastach, a dzięki przekazowi satelitarnemu jest słyszalne w całej Europie oraz na kontynencie amerykańskim. Obok siedmiu redemptorystów program radia tworzą współpracujące z nim zakonnice i ponad 200 świeckich wolontariuszy oraz sami słuchacze. W Polsce radio ma wielomilionową rzeszę słuchaczy, którzy zrzeszają się w Rodzinie Radia Maryja. Co roku uczestniczą oni w pielgrzymkach na Jasną Górę i do Watykanu.

Radio Maryja jest również organizatorem Społecznego Komitetu Ratowania Stoczni Gdańskiej i Przemysłu Okrętowego, działają przy nim Instytut Edukacji Narodowej i wydawnicza fundacja „Nasza Przyszłość” oraz Ogólnopolski Sztab Pomocy Powodzianom.

MARSZ MILCZENIA

Kilkaset osób, pomimo przenikłego zimna i padającego śniegu, wzięło udział w sobotnim marszu milczenia, który przeszedł ulicami Białegostoku. W ten sposób upamiętniono szesnastą rocznicę wprowadzenia stanu wojennego.

Marsz poprzedziła msza św. w kościele św. Rocha. Jak powiedział w okolicznościowym kazaniu kapelan białostockiej „Solidarności” ks. Stanisław Andrukiewicz, *mądrość naszego narodu wydała Solidarność, której siłą był i jest duch.*

– Ofiary, które składał naród, dały zwycięstwo, które nie zostało jednak do końca wykorzystane – powiedział też ks. Andrukiewicz. Apelowo również, by prawica potrafiła utrzymać zdobytą w tym roku władzę, by nie dała się podzielić.

Po mszy św., ulicą Lipową, przeszedł ze świecami pod pomnik ks. Jerzego Popiełuszki marsz milczenia. Marsz ten zor-

ganizował Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” na pamiątkę tzw. spacerów, które w stanie wojennym odbywały się w porze dziennika telewizyjnego. Wzięło w nim udział kilkaset osób, wśród nich m.in. posłowie AWS – Józef Mozolewski, Krzysztof Jurgiel, Marian Blecharczyk, Waldemar Pawłowski oraz kandydatka na wojewodę białostockiego Krystyna Łukaszk. Na zakończenie milczącego przemarszu pod pomnikiem ks. Popiełuszki złożone zostały wieńce i kwiaty. Lider białostockiej Ligi Republikańskiej Robert Targoński wręczył zaś posłowi Józefowi Mozolewskiemu kłatkę z zamkniętym wewnątrz zdjęciem gen. Wojciecha Jaruzelskiego. Zaapelował w ten sposób do parlamentarzystów AWS-u o ukaranie sprawców stanu wojennego.

(RR)

Józef Mozolewski z kłatką, w której przedstawiciele Ligi Republikańskiej zamknęli zdjęcie gen. Jaruzelskiego.

Fot. A. Zgiet

NASZ WOJEWODA

12 bm. minister spraw wewnętrznych i administracji Janusz Tomaszewski zwrócił się do Sejmiku Samorządowego Województwa Białostockiego o zarekomendowanie na stanowisko wojewody KRYSZYNY ŁUKASZUK.

Przypomnijmy, że w ubiegły poniedziałek białostocka Rada Regionalna AWS wybrała dwóch kandydatów na stanowisko wojewody – Krystynę Łukaszkę i Bogusława Dębskiego. W głosowaniu Krystyna Łukaszkę, popieraną przez ZR NSZZ „Solidarność”, zdobyła 124 punkty, a Bogusław Dębski, za którym opowiedziały się ugrupowania wchodzące w skład Białostockiego Porozumienia Pracy, 64 punkty. Obie kandydatury zostały przesłane do Warszawy. Od początku było jednak wiadomo, że większe szanse na zostanie wojewodą, z racji uzyskania większego poparcia na forum AWS, ma Krystyna Łukaszkę.

Krystyna Łukaszkę ma 48 lat, z zawodu jest inżynierem budownictwa lądowego. Pracowała m.in. w PKP, Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik”, a w latach 1992-93 była zastępcą dyrektora Wydziału Polityki Gospodarczej i Przekształceń Własnościowych Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku. Ostatnio pracowała jako kierownik działu szkoleń ZR Białostok NSZZ „S”. Jest też przewodniczącą KZ NSZZ „S” Pracowników ZR. Mężatka, ma dwóch dorosłych synów.

Kandydatura Krystyny Łukaszkę zostanie przedstawiona do zaopiniowania przez Sejmik Samorządowy Województwa Białostockiego na jego posiedzeniu 22 grudnia. Opinia Sejmiku nie będzie jednak wiążąca dla decyzji premiera Jerzego Buzka.

(RR)

Fot. Andrzej Zgiet

Ruch Społeczny AWS – zarejestrowany

Sąd Wojewódzki w Warszawie zarejestrował w poniedziałek nową partię – Ruch Społeczny Akcji Wyborczej Solidarność. Naszym pierwszym celem będzie wygranie wspólnie z AWS wyborów samorządowych – powiedział przewodniczący nowego ugrupowania Marian Krzaklewski.

RS AWS będzie reprezentacją polityczną członków Solidarności, stowarzyszeń i organizacji samorządowych należących do AWS. Członkostwa w Ruchu Społecznym nie będzie można łączyć z przynależnością do innej partii. Zdaniem Mariana Krzaklewskiego, Ruch prawdopodobnie zajmie w AWS miejsce „Solidarności”. W niedługim czasie staniemy się jedną z najsilniejszych partii politycznych – ocenia przewodniczący. Krzaklewski liczy na ponad 100 tys. członków.

Statut partii przewiduje, że Marian Krzaklewski będzie pełnił funkcję przewodniczącego Ruchu przez najbliższe 4 lata.

Przewodniczący podkreśla, że Ruch Społeczny powinien stać się w wyborach prezydenckich politycznym zapleczem kandydata na prezydenta wystawionego przez prawicę. Mam nadzieję, że AWS i

pozostałe ugrupowania prawicowe wyłonią jednego kandydata – powiedział Krzaklewski.

Do tymczasowego zarządu partii, poza Marianem Krzaklewskim, weszli: wiceprzewodniczący klubu AWS Jacek Rybicki, szef MSWiA Janusz Tomaszewski oraz członkowie władz klubu Kazimierz Janiak i Kazimierz Kaper. Zjazd partii odbędzie się na przełomie stycznia i lutego. W komitecie założycielskim znaleźli się m.in.: premier Jerzy Buzek, marszałkowie Sejmu i Senatu – Maciej Płażyński i Alicja Grzeškowiak, szef kancelarii premiera Wiesław Walendziak oraz b. likwidator majątku PZPR Marek Biernacki. Orzeczenie sądu uprawomocni się po trzech tygodniach.

O zorganizowanie Ruchu Społecznego AWS zwróciły się do Krzaklewskiego w lipcu br. władze „Solidarności”. Jednak w ocenie części związkowców – m.in. szefa „S” Mazowsza Macieja Jankowskiego – Krzaklewski jako przewodniczący „Solidarności” i klubu parlamentarnego AWS nie powinien kierować nową partią. Ostatecznie zdecyduje o tym grudniowy zjazd związku rozstrzygając, czy można łączyć funkcje związkowe z partyjnymi.

Prawdopodobnie powstanie Ruchu Społecznego AWS, do którego będzie należeć ok. 120 postów, wymusi nowy podział wpływów we władzach AWS. Nowy układ sił w AWS będzie zależał od liczby mandatów jakie uzyskały poszczególne ugrupowania. Powstanie Ruchu przyczyni się też do konsolidacji pozostałych w AWS partii politycznych. W planach wiceprzewodniczącego AWS Jacka Rybickiego, klub parlamentarny powinny tworzyć trzy sfederowane ze sobą nurty polityczne: chadecki – reprezentowany przez Ruch Społeczny, narodowo-katolicki – skupiony wokół ZChN oraz konserwatywno-liberalny – związany z SKL.

W województwie białostockim tworzą się struktury tej nowej partii. Działają już kilka kół gminnych w Brańsku, Bielsku Podlaskim, Wasilkowie i Łapach. Powstają też koła RS AWS w środowiskach studenckich. Pełnomocnikiem i koordynatorem ruchu w Białymstoku jest wiceprzewodniczący Zarządu Regionu Białostok NSZZ „Solidarność” Stanisław Wiśniewski. Zainteresowani tu właśnie mogą zasięgać informacje w sprawach organizacyjnych nowej partii.

Zmiana przepisów o rentach inwalidzkich

Z dniem 1 września br. weszły w życie nowe przepisy w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w celach rentowych. Na podstawie tych przepisów zniesione zostały tzw. grupy inwalidzkie. Prezentujemy Państwu dwa Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej regulujące szczegółowe zasady orzekania o niezdolności do pracy.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 8 sierpnia 1997 r.

w sprawie orzekania o niezdolności do pracy do celów rentowych.

(Dz. U. z dnia 21 sierpnia 1997 r.)

Na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350 i Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 i Nr 64, poz. 321, z 1994 r. Nr 74, poz. 339 i Nr 108, poz. 516, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 100, poz. 461, Nr 136, poz. 636 i Nr 147, poz. 687 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 93, poz. 569) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Orzekanie o niezdolności do pracy osób ubiegających się o świadczenia przysługujące na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym i ubezpieczeniu społecznym oraz o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych należy do zadań lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „lekarzem orzecznikiem”.

2. Lekarz orzecznik działa w oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „Zakładem”.

3. Lekarzem orzecznikiem może być lekarz, który:

1) jest specjalistą w szczególności w zakresie następujących dziedzin medycyny: chorób wewnętrznych, chirurgii, neurologii, psychiatrii, medycyny pracy, medycyny społecznej, oraz

2) odbył przeszkolenie w zakresie ustalonym przez naczelnego lekarza Zakładu.

§ 2. 1. Lekarz orzecznik wydaje orzeczenie na wniosek:

1) właściwej komórki (jednostki) organizacyjnej oddziału Zakładu – w sprawach świadczeń przysługujących na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, o ubezpieczeniu społecznym lub o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych,

2) organów rentowych innych niż określone w pkt 1 – w sprawach rentowych należących do ich właściwości.

2. Wniosek o wydanie orzeczenia powinien zawierać:

1) imię i nazwisko, datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie,

2) określenie celu wydania orzeczenia i wskazanie okoliczności, które lekarz orzecznik obowiązany jest ustalić.

3. Do wniosku powinna być dołączona dokumentacja obejmująca:

1) zaświadczenie o stanie zdrowia wydane przez lekarza, pod którego opieką lekarską znajduje się osoba ubiegająca się o świadczenie,

2) wywiad zawodowy zawierający charakterystykę rodzaju i miejsca pracy,

3) dokumentację medyczną i rentową oraz inne dokumenty mające znaczenie dla wydania orzeczenia, a w szczególności dokumenty, o których mowa w § 8, kartę badania profilaktycznego, dokumentację rehabilitacji leczniczej lub zawodowej.

§ 3. 1. Lekarz orzecznik wydaje orzeczenie na podstawie bezpośredniego badania osoby ubiegającej się o świadczenie i posiadanej dokumentacji.

2. Lekarz orzecznik może wydać orzeczenie również bez badania osoby ubiegającej się o świadczenie, jeżeli posiadana dokumentacja jest wystarczająca do wydania orzeczenia.

3. Lekarz orzecznik może, przed wydaniem orzeczenia, zlecić uzupełnienie dokumentacji, w szczególności o opinie lekarza konsultanta lub psychologa albo o wyniki badań dodatkowych lub obserwacji szpitalnej.

4. Lekarz konsultant i psycholog wydają opinie na podstawie bezpośredniego badania osoby ubiegającej się o świadczenie oraz analizy dokumentacji medycznej i zawodowej.

§ 4. 1. Oddział Zakładu kieruje osobę ubiegającą się o świadczenie w wyznaczonym terminie na badanie przez lekarza orzecznika, lekarza konsultanta, psychologa lub na obserwację szpitalną.

2. W razie niestawienia się osoby wezwanej na badanie bez uzasadnionych przyczyn, wezwania na badanie w nowo wyznaczonym terminie dokonuje się za zwrotnym poświadczeniem odbioru, informując o skutkach niestawiennictwa.

3. Jeżeli stan zdrowia, stwierdzony w zaświadczeniu lekarskim, uniemożliwia osobie ubiegającej się o świadczenie osobiste zgłoszenie się na badanie, może ono być przeprowadzone w miejscu pobytu tej osoby za jej zgodą.

4. Niezgłoszenie się na badania lub obserwację bez uzasadnionej przyczyny lub niewyrażenie zgody, o której mowa w ust. 3, powoduje odstąpienie od dalszego postępowania w sprawie.

§ 5. Przy ocenie niezdolności do pracy zarobkowej bierze się pod uwagę łącznie:

1) charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynnościowy organizmu,

2) sprawność psychofizyczną organizmu oraz stopień przystosowania do ubytków anatomicznych, kalectwa, skutków choroby,

3) posiadane kwalifikacje, wiek, zawód, wykonywane czynności i warunki pracy oraz możliwości dalszego wykonywania pracy zarobkowej,

4) możliwość przywrócenia zdolności do pracy przez leczenie i rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe.

§ 6. 1. Celowość przekwalifikowania zawodowego orzeka się, jeżeli osoba ubiegająca się o świadczenie trwale utraciła zdolność do pracy zarobkowej w dotychczasowym zawodzie i może odzyskać zdolność do pracy po przekwalifikowaniu.

2. Przy ocenie celowości przekwalifikowania zawodowego przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Lekarz orzecznik może orzec o okolicznościach uzasadniających przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli osoba ubiegająca się o rentę z tytułu niezdolności do pracy spełnia warunki wyma-

gane do uzyskania świadczenia rehabilitacyjnego, określone w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

2. Jeżeli osoba ubiegająca się o świadczenie rehabilitacyjne nie spełnia warunków wymaganych do uzyskania tego świadczenia, określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, lekarz orzecznik stwierdza, czy osoba ta jest niezdolna do pracy lub czy celowe jest poddanie jej przekwalifikowaniu zawodowemu.

§ 8. Lekarz orzecznik przy orzekaniu jest związany:

1) orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej w zakresie:

a) związku zranień, kontuzji i innych obrażeń lub chorób z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojenny ze służbą wojskową albo z przymusowym zatrudnieniem żołnierzy zastępczej służby wojskowej,

b) związku śmierci żołnierza z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych albo ze służbą wojskową oraz związku śmierci ze służbą wojskową żołnierza zwolnionego ze służby, jeżeli śmierć nastąpiła w wojskowym zakładzie leczniczym,

2) decyzją organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie stwierdzenia choroby zawodowej,

3) ustaleniami dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy o braku możliwości przekwalifikowania zawodowego,

4) orzeczeniem lekarza uprawnionego do przeprowadzania badań w zakresie zdolności do pracy na stanowiskach związanych z bezpieczeństwem ruchu kolejowego.

§ 9. 1. Lekarz orzecznik ustala przewidywany okres niezdolności do pracy, biorąc pod uwagę charakter i stopień naruszenia sprawności organizmu oraz rokowania odzyskania zdolności do pracy.

2. Jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, lekarz orzecznik orzeka o trwałej niezdolności do pracy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie ograniczają uprawnień osoby niezdolnej do pracy do zgłoszenia wniosku o przeprowadzenie badania w celu ustalenia wyższego lub niższego stopnia niezdolności do pracy.

4. W razie orzeczenia o celowości przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania.

§ 10. 1. Organ rentowy, nie później niż na trzy miesiące przed ustaniem prawa do renty z tytułu okresowej niezdolności do pracy, pisemnie zawiadamia osobę uprawnioną o terminie wstrzymania wypłaty oraz

o warunkach przywrócenia prawa do tego świadczenia.

2. Do wniosku o przywrócenie prawa do renty, o której mowa w ust. 1, powinno być dołączone zaświadczenie o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie wydane przez lekarza, pod którego opieką lekarską znajduje się ta osoba.

§ 11. 1. Bezpośredni nadzór nad prawidłowością, zgodną z przepisami prawa i zasadami orzecznictwa o niezdolności do pracy, działalnością lekarzy orzeczników sprawuje główny lekarz orzecznik oddziału Zakładu.

2. Główny lekarz orzecznik oddziału Zakładu poza kwalifikacjami, o których mowa w § 1 ust. 3, powinien posiadać co najmniej 5-letnią praktykę w zakresie orzecznictwa lekarskiego.

3. Bezpośredni nadzór polega w szczególności na:

1) kontroli orzeczeń pod względem merytorycznym i formalnym,

2) analizie odwołań wniesionych od decyzji organu rentowego w sprawach dotyczących orzecznictwa o niezdolności do pracy,

3) przedstawianiu naczelnemu lekarzowi Zakładu wniosków dotyczących orzeczeń wymagających rozpatrzenia w trybie zwierzchniego nadzoru,

4) przedstawianiu stanowiska z zakresu orzecznictwa o niezdolności do pracy w sprawach, w których toczy się sądowe postępowanie odwoławcze,

5) prowadzeniu szkoleń lekarzy orzeczników w zakresie orzecznictwa o niezdolności do pracy oraz sprawdzaniu i stwierdzaniu ich kwalifikacji w tym zakresie.

§ 12. Główny lekarz orzecznik oddziału Zakładu przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia lekarzowi orzecznikowi, jeżeli w odwołaniu, o którym mowa w § 11 ust. 3 pkt 2, wskazano na istotne nowe okoliczności faktyczne lub dołączono nowe dowody nie znane lekarzowi orzecznikowi w dniu wydania orzeczenia, a mogące mieć wpływ na wynik orzeczenia.

§ 13. 1. Zwierzchni nadzór nad wykonywaniem orzecznictwa o niezdolności do pracy sprawuje w imieniu Prezesa Zakładu naczelnny lekarz Zakładu.

2. Zwierzchni nadzór polega w szczególności na:

1) analizie i kontroli prawidłowości i jednolitości stosowania zasad orzecznictwa o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników,

2) udzielaniu wyjaśnień oraz prowadzeniu szkoleń w zakresie orzecznictwa o niezdolności do pracy,

3) zatwierdzaniu kandydatur na stanowisko głównego lekarza orzecznika oddziału zakładu.

3. Jeżeli w toku kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1, lub przy rozpatrywaniu wniosków, o których mowa w § 11 ust. 3 pkt 3, naczelnny lekarz Zakładu stwierdzi, że istnieje uzasadnione podejrzenie co do zgodności orzeczenia ze stanem faktycznym lub zasadami orzecznictwa o niezdolności do pracy, może:

1) zlecić uzupełnienie dokumentacji lekarskiej lub zawodowej, w szczególności przez skierowanie osoby, której orzeczenie dotyczy, na badanie przez lekarzy konsultantów, psychologa, na badania dodatkowe lub na obserwację szpitalną,

2) przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez lekarza orzecznika.

4. Naczelnny lekarz Zakładu może zlecić lekarzowi orzecznikowi rozpatrzenie sprawy niezależnie od jego właściwości miejscowej.

§ 14. Tracą moc:

1) rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 5 sierpnia 1983 r. w sprawie składu komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu postępowania, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz szczegółowych zasad ustalania inwalidztwa (Dz. U. Nr 47, poz. 214 i z 1990 r. Nr 37, poz. 210),

2) rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 10 stycznia 1984 r. w sprawie sposobu powoływania i zasad wynagradzania członków komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia oraz lekarzy działających w zakresie orzecznictwa inwalidzkiego (Dz. U. Nr 3, poz. 18, z 1987 r. Nr 32, poz. 170 i z 1989 r. Nr 22, poz. 121).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1997 r. ■

Kolejny akt oskarżenia przeciwko generałom Ciastoniowi i Płatkowi

Generałowie b. SB Władysław Ciastoni i Zenon Płatek ponownie zasiądą na ławie oskarżonych. Stołeczna prokuratura oskarżyła ich o pomaganie w latach 80. Grzegorzowi Piotrowskiemu w tworzeniu fałszywych dowodów przeciw ks. Jerzemu Popiełusce; o nakłanianie go do rozbój na ks. Andrzeju Bardeckim oraz do obłania żrącą substancją innego opozycjonisty. Ciastoniowi zarzucono też torturowanie więźniów UB w latach 40.

Ten akt oskarżenia nie ma związku z samym zabójstwem kapelana „Solidarności”, którego dopuścił się Piotrowski z innymi oficerami SB w październiku 1984 r. Piotrowski odsiada za tę zbrodnię karę 15 lat więzienia. Obu generałów czeka ponowny proces za podżeganie do tego mordu oraz pomocnictwo w nim. W sierpniu 1994 r. Sąd Wojewódzki uniewinnił ich z tych zarzutów, ale w marcu 1996 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie niejednogłośnie uchylił ten wyrok i zwrócił sprawę do ponownego roz-

patrzenia. Terminu nowego procesu jeszcze nie wyznaczono.

Przesłany do sądu akt oskarżenia stawia po trzy zarzuty Ciastoniowi (w latach 80. – wiceszefowi MSW i szefowi SB) oraz Płatkowi (ówczesnemu szefowi ostatecznego IV Departamentu MSW zwalczającego Kościół katolicki). Według rzeczownika Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie Ryszarda Kucińskiego, dwa zarzuty wobec obu są identyczne. Zarzuca im się, że udzielali pomocy Piotrowskiemu (kapitanowi SB z IV Departamentu) w tworzeniu fałszywych dowodów przeciw ks. Popiełusce. Chodzi o tzw. „prowokację na Chłodnej”, kiedy to do warszawskiego mieszkania księdza SB podrzuciła materiały wybuchowe, amunicję i bezdebitowe wydawnictwa. Ksiądz miał za to sprawę w prokuraturze, umorzoną ostatecznie po interwencji Episkopatu Polski. Drugi wspólny zarzut dotyczy nakłaniania Pio-

trowskiego do zorganizowania rozbój na ks. Bardeckim. W ten sposób SB chciała zastraszyć tego asystenta kościelnego krakowskiego „Tygodnika Powszechnego”.

Ponadto Ciastoniowi zarzucono, że jako oficer UB we Wrocławiu, w latach 1946-47 znęcał się nad przesłuchiwanymi bijąc ich i kopiąc. Płatka zaś oskarżono o nakłanianie Piotrowskiego do obłania w 1983 r. żrącą substancją lubelskiego opozycjonisty Janusza Krupskiego. W styczniu 1983 r. w Warszawie został on porwany do lasu przez Piotrowskiego i innych funkcjonariuszy SB, którzy kazali mu się rozebrać, po czym polali mu plecy żrącą cieczą. W 1994 r. Sąd Wojewódzki w Lublinie skazał za to Piotrowskiego na 3 lata. W 1995 r. Sąd Apelacyjny podwyższył tę karę do 4 lat, a na mocy amnestii z 1989 r. złagodził ją o połowę.

Według obecnych przepisów, obu generałom grozi do 15 lat więzienia – powiedział Zbigniew Goszczyński, zastępca szefa Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 września 1997 r.

w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

Na podstawie art. 23711 § 5 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Służbę bezpieczeństwa i higieny pracy, zwaną dalej „służbą bhp”, stanowią wyodrębnione komórki organizacyjne jednoosobowe lub wieloosobowe.

2. Liczbę pracowników służby bhp ustala, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, pracodawca, biorąc pod uwagę stan zatrudnienia oraz występujące w zakładzie warunki pracy i związane z nimi zagrożenia zawodowe, a także uciążliwości pracy.

3. Pracodawca zatrudniający od 100 do 600 pracowników tworzy wieloosobową lub jednoosobową komórkę albo zatrudnia w tej komórce pracownika służby bhp w niepełnym wymiarze czasu pracy.

4. Pracodawca zatrudniający ponad 600 pracowników zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 1 pracownika służby bhp na każdych 600 pracowników.

5. Służba bhp podlega bezpośrednio pracodawcy. U pracodawcy będącego jednostką organizacyjną służba bhp podlega bezpośrednio osobie zarządzającej tą jednostką lub osobie wchodzącej w skład organu zarządzającego, upoważnionej przez ten organ do sprawowania nadzoru w sprawach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Przepis ten stosuje się także do pracownika, o którym mowa w § 4 ust. 7.

§ 2. 1. Do zakresu działania służby bhp należą:

1) przeprowadzanie kontroli warunków pracy oraz przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,

2) bieżące informowanie pracodawcy o stwierdzonych zagrożeniach zawodowych, wraz z wnioskami zmierzającymi do usunięcia tych zagrożeń,

3) sporządzanie i przedstawianie pracodawcy, co najmniej raz w roku, okresowych analiz stanu bezpieczeństwa i higieny pracy zawierających propozycje przedsięwzięć technicznych i organizacyjnych mających na celu zapobieganie zagrożeniom życia i zdrowia pracowników oraz poprawę warunków pracy,

4) udział w opracowywaniu planów modernizacji i rozwoju zakładu pracy oraz przedstawianie propozycji dotyczących uwzględnienia w tych planach rozwiązań techniczno-organizacyjnych zapewniających poprawę stanu bezpieczeństwa i higieny pracy,

5) udział w ocenie założeń i dokumentacji dotyczących modernizacji zakładu pracy albo jego części, a także nowych inwestycji, oraz zgłaszanie wniosków dotyczących uwzględnienia wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy w tych założeniach i dokumentacji,

6) udział w przekazywaniu do użytkowania nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów budowlanych albo ich części, w których przewiduje się pomieszczenia pracy, urządzeń produkcyjnych oraz

innych urządzeń mających wpływ na warunki pracy i bezpieczeństwo pracowników,

7) zgłaszanie wniosków dotyczących wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy w stosowanych oraz nowo wprowadzanych procesach produkcyjnych,

8) przedstawianie pracodawcy wniosków dotyczących zachowania wymagań ergonomii na stanowiskach pracy,

9) udział w opracowywaniu zakładowych układów zbiorowych pracy, wewnętrznych zarządzeń, regulaminów i instrukcji ogólnych dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy oraz w ustalaniu zadań osób kierujących pracownikami w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,

10) opiniowanie szczegółowych instrukcji dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na poszczególnych stanowiskach pracy,

11) udział w ustalaniu okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy oraz w opracowywaniu wniosków wynikających z badania przyczyn i okoliczności tych wypadków oraz zachorowań na choroby zawodowe, a także kontrola realizacji tych wniosków,

12) prowadzenie rejestrów, kompletowanie i przechowywanie dokumentów dotyczących wypadków przy pracy, stwierdzonych chorób zawodowych i podejrzeń o takie choroby, a także przechowywanie wyników badań i pomiarów

czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy,

13) doradztwo w zakresie przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,

14) udział w dokonywaniu oceny ryzyka zawodowego, które wiąże się z wykonywaną pracą,

15) doradztwo w zakresie organizacji i metod pracy na stanowiskach pracy, na których występują czynniki niebezpieczne, szkodliwe dla zdrowia lub warunki uciążliwe, oraz doboru najważniejszych środków ochrony zbiorowej i indywidualnej,

16) współpraca z właściwymi komórkami organizacyjnymi lub osobami, w szczególności w zakresie organizowania i zapewnienia odpowiedniego poziomu szkoleń w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zapewnienia właściwej adaptacji zawodowej nowo zatrudnionych pracowników,

17) współpraca z laboratoriami powiązonymi, zgodnie z odrębnymi przepisami, do dokonywania badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia lub warunków uciążliwych, występujących w środowisku pracy, w zakresie organizowania tych badań i pomiarów oraz sposobów ochrony pracowników przed tymi czynnikami lub warunkami,

18) współpraca z laboratoriami i innymi jednostkami zajmującymi się pomiarami stanu środowiska naturalnego, działającymi w systemie państwowego monitoringu środowiska, określonego w odrębnym przepisach,

19) współdziałanie z lekarzem sprawującym profilaktyczną opiekę zdrowotną nad pracownikami, a w szczególności przy organizowaniu okresowych badań lekarskich pracowników,

20) współdziałanie ze społeczną inspekcją pracy oraz z zakładowymi organizacjami związkowymi przy:

a) podejmowaniu przez nie działań mających na celu przestrzeganie przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, w trybie i w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach,

b) podejmowanych przez pracodawcę przedsięwzięciach mających na celu poprawę warunków pracy,

21) uczestniczenie w pracach, powołanej przez pracodawcę, komisji bezpieczeństwa i higieny pracy oraz w innych zakładowych komisjach zajmujących się problematyką bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym zapobieganiem chorobom zawodowym i wypadkom przy pracy,

22) inicjowanie i rozwijanie na terenie zakładu pracy różnych form popularyzacji problematyki bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii.

2. Służba bhp nie może być obciążana innymi zadaniami niż wymienione w ust. 1, z wyjątkiem pracownika, o którym mowa w art. 23711 § 3 Kodeksu pracy.

§ 3. Służba bhp jest uprawniona do:

1) przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przestrzegania przepisów oraz zasad w tym zakresie w zakładzie pracy i w każdym innym miejscu wykonywania pracy,

2) występowania do osób kierujących pracownikami z zaleceniami usunięcia stwierdzonych zagrożeń wypadkowych i szkodliwości zawodowych oraz uchybień w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,

3) występowania do pracodawcy z wnioskami o nagradzanie pracowników wyróżniających się w działalności na rzecz poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy,

4) występowania do pracodawcy o zastosowanie kar porządkowych w stosunku do pracowników odpowiedzialnych za zaniedbanie obowiązków w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,

5) niezwłocznego wstrzymania pracy maszyny lub innego urządzenia technicznego w razie wystąpienia bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia pracownika albo innych osób,

6) niezwłocznego odsunięcia od pracy pracownika zatrudnionego przy pracy wzbronionej,

7) niezwłocznego odsunięcia od pracy pracownika, który swoim zachowaniem lub sposobem wykonywania pracy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia własnego albo innych osób,

8) wnioskowania do pracodawcy o niezwłoczne wstrzymanie pracy w zakładzie pracy, w jego części lub w innym miejscu wyznaczonym przez pracodawcę do wykonywania pracy, w wypadku stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia pracowników lub innych osób.

§ 4. 1. Pracowników służby bhp zatrudnia się na stanowiskach: inspektorów, starszych inspektorów, specjalistów oraz głównych specjalistów do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Pracownikami służby bhp mogą być osoby spełniające następujące wymagania kwalifikacyjne:

1) inspektorem do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca:

a) wyższe wykształcenie i co najmniej 2-letni staż zawodowy,

b) zawód technika bezpieczeństwa i higieny pracy lub

c) średnie wykształcenie i co najmniej 4-letni staż zawodowy,

2) starszym inspektorem do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca:

a) wyższe wykształcenie i co najmniej 4-letni staż zawodowy,

b) zawód technika bezpieczeństwa i higieny pracy oraz co najmniej 3-letni staż zawodowy lub

c) średnie wykształcenie i co najmniej 6-letni staż zawodowy,

3) specjalistą do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca:

a) wyższe wykształcenie o specjalności „bezpieczeństwo i higiena pracy” lub studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,

b) wyższe wykształcenie i co najmniej 3-letni staż pracy w służbie bhp lub

c) zawód technika bezpieczeństwa i higieny pracy oraz co najmniej 5-letni staż w służbie bhp,

4) głównym specjalistą do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca:

a) wyższe wykształcenie o specjalności „bezpieczeństwo i higieny pracy” lub studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz co najmniej 2-letni staż pracy w służbie bhp lub

b) wyższe wykształcenie i co najmniej 6-letni staż pracy w służbie bhp.

3. Warunkiem zatrudnienia pracowników na stanowiskach, o których mowa w ust. 1, poza spełnieniem wymagań kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 2, jest ukończenie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników służby bhp, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

4. Pracownik kierujący wieloosobową komórką powinien spełniać co najmniej wymagania kwalifikacyjne określone w ust. 2 pkt 3 oraz ukończyć szkolenie, o którym mowa w ust. 3. Pracownik zatrudniony w jednoosobowej komórce powinien spełniać co najmniej wymagania kwalifikacyjne określone w ust. 2 pkt 2 oraz ukończyć szkolenie, o którym mowa w ust. 3.

5. Osoba posiadająca średnie wykształcenie i ukończone szkolenie, o którym mowa w ust. 3, zatrudniona w służbie bhp na stanowisku specjalisty do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy zachowuje prawo do zatrudnienia na tym stanowisku po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

6. W wypadku, o którym mowa w art. 23711 § 2 Kodeksu pracy, pracodawca może powierzyć wykonywanie zadań służby bhp specjalistom spoza zakładu pracy, którzy spełniają wymagania określone w ust. 2 pkt 3 i ust. 3, lub osobie, która była zatrudniona na stanowisku inspektora pracy w Państwowej Inspekcji Pracy przez okres co najmniej 3 lat.

7. Pracownik, któremu pracodawca może powierzyć wykonywanie zadań służby bhp zgodnie z art. 23711 § 3 Kodeksu pracy, powinien spełnić wymagania określone w ust. 2 i 3.

§ 5. Traci moc uchwała nr 14 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1992 r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski Nr 7, poz. 48).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ■

Pomóżmy Kasi

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Zakładzie Gazowniczym w Białymstoku zwraca się z gorącą prośbą do wszystkich Komisji Zakładowych NSZZ „S” o wsparcie finansowe zakupu protezy dla córki (14 lat) naszego członka Janusza Sautera.

Kasia wiosną 1995 roku zachorowała na nowotwór kości. Hospitalizacja w wielu szpitalach i klinikach zakończyła się 19.05.1997 roku amputacją stopy. Teraz, aby mogła samodzielnie chodzić i prowadzić normalny tryb życia potrzebna jest specjalistyczna proteza firmy OTTOBOK – koszt ok. 15.000.00. PLN Jest to bariera, której nasz członek nie potrafi sam pokonać. Pracuje tylko on i ma na utrzymaniu żonę, syna Krzysztofa lat 16 oraz 2 – letniego Jakuba.

W imię solidarności związkowej prosimy o wsparcie finansowe naszego kolegi. Wpłaty prosimy kierować na konto:

„Pomoc dla Kasi”
PKO BP Oddział w Węgorzewie
10204779-18164-270-43

W Zarządzie Regionu można nabyć:

- » Kodeks Pracy – cena 40 zł,
- » Przepisy Wykonawcze do KP cz. I i II – cena 15 zł,
- » Nalepki samoprzylepne,
- » Kalendarze związkowe (format książkowy) – cena 13 zł,
- » Puchary NSZZ „S” – cena 15 zł
- » oraz inne materiały o treści związkowej.

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC ZARZĄDU REGIONU BIAŁYSTOK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych.
CENA: 100,00 zł

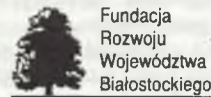
PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - DOS,
- @ NAKŁADKA SYSTEMOWA - NORTON COMMANDER,
- @ SYSTEM WINDOWS 95,
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

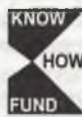
2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

75 godzin lekcyjnych.
- Moduł I - 45 g.l. podstawy rachunkowości (wykłady)
- Moduł II - 30 g.l. system finansowo-księgowy (ćwiczenia)
CENA: 170,00 zł

WYMAGANIA: ukończony kurs podstaw obsługi komputera.

Szkolenia zorganizowano przy współpracy z Fundacją Rozwoju Województwa Białostockiego realizującą Polsko-Brytyjski Program Rozwoju Przedsiębiorczości

Program wspierany przez Rząd Brytyjski

ZGŁOSZENIA PRZYJMOWANE SĄ PRZY
ul. SURASKIEJ 1, II piętro, pokój nr 66

☎ 422-797, 423-246 w. 15

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok, tel. 423-246 w. 16; fax 42-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny),
Artur Jan Szczyński (red. techniczny),
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność.”